

Oda sáfico-latina,

LEIDA POR SU AUTOR

EL PRESBITERO

P. PEDRO IGNACIO CANTERO,

Catedrático del Instituto Provincial de Málaga,

EN LA

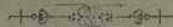
SESION PÚBLICA CELEBRADA POR SU CLÁUSTRO

EL 25 DE MAYO DE 1881,

PARA SOLEMNIZAR EL SEGUNDO CENTENARIO

del inmortal poeta

Don Pedro Calderon de la Barca

MÁLAGA

TIP. DE LAS NOTICIAS, CISTER, 5

1881

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL
GRANADA

Sala:

C

Estante:

002

Numero:

063 (21)

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

R. 31544

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
— GRANADA —

~~C~~
~~89~~
~~3 (1)~~

Sala _____
Estante _____
Número _____

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL
GRANADA

Sala:

C

Estante:

002

Número:

063 (21)

R. 81544

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
— GRANADA —

~~C~~
~~89~~
~~3 (1)~~

Clase _____
Estado _____
Número _____

IN SECUNDO CENTENARIO
AB OBITU INTEGERRIMI SACERDOTIS
D. PETRI CALDERONII DE LA BARCA
OMNIUM HISPANIAE NOSTRAE Vatum
VATIS FACILE PRINCIPIS
PETRUS IGNATIUS CANTERO
PUBLICUS INSTITUTI MALACITANI PROFESSOR
CARISSIMORUM EJUSDEM GYMNASII SODALIU
ROGANTE IMMO PLAUDENTE COETU
GRATISSIMUM ADMIRATIONIS REVERENTIAE
ANIMIQUE STUDIOSSIMI
SOLEMNE UNIUSCUJUSQUE TESTIMONIUM.

DE LAUDIBUS
D. PETRI CALDERONII
IN SECUNDO AB EJUS OBITU

SOLEMNI CENTENARIO

ODE

Non vides quantos ubivis locorum
Hesperii genti moveat tumultus,
Gaudii plenos, radians poetæ
Unius umbra?

Nunc et in lucis, adytis Deorum,
Aut in obscuris inopum tabernis;
Nunc, vel in circo celebri, aut lycaeis,
Rure, vel aulis

Quidquid est, ardens studiisque flagrans:
Nam mare, et terras, vacuumve coelum,
Omne quantumvis nova Calderonis
Implet imago.

IV

Quae tibi tandem placitura Divis,
Musa, nunc plectro modulanda sumes?
Quid diu cessas? Renues inaudax?
Pone timorem.

Flore splendentes humeros amicta
Jam choros ducit Cytherea laetos,
Partiens blando digitis ab ore
Oscula Nymphis.

Lenis incedit, comitata multo
Virginum plausu, juvenumque turba;
Inque concentu roscis Cupido
Emicat alis.

Cypriam Divam jaculis potentem
Igneis, ultro faciles sequuntur
Gratiae, alterno quatiente terram
Ter pede sacram.

Fulget in pompa, cithara decorus
Aurea, Cantor, veniens ab Haemo
Cynthius, gaudens, redimitus apto
Tempora lauro.

Post eunt, myrto violisque sparsa
Fronte, nectentes hederæ coronas
Pieri Nymphae, capiti implicandas
Vatis Iberi.

V

Jam per ardentem videas catervas
 Palladem curru volitare eburno,
 Mercuri semper studiis faventem
 Ore faceto.

Mercuri Maja geniti, prior qui
 Artium rivos populis retexit,
 Mulsit et mores hominum protervos
 Pectinis ictu.

Nuncius longos, properante Diva,
 Ordines virga regit; ac gradatim
 Itur ad templum resonans euntum
 Vocibus amplum.

Hic sub ornatas hederis columnas,
 Aere conspersas, rutilat lacunar
 Lucis argento: domus alta gratum
 Spirat odorem.

Auribus dulcis subito susurrus
 Insonans, mentes recreat superne;
 Conticent omnes: animis corona
 Pendet et ardet.

«Forte si quidquam, Jove nata, suavi
 Lusimus plectro Aoniae sorores,
 Non tibi durum, venerisve quodam
 Lumine tinctum;

VI

Nunc lyra cultis libeat Camoenis
Rectius tecum meritas decenter
Optimi laudes celebrare Pindo
Vatis ab alto.

Vatis insignis, cui dulce Apollo
Risit, Hispanae decus omne gentis;
Ob sonos cujus tenerosve cantus
Cunctus it orbis.

Hic quidem puris puer ictus alte
Ignibus Phoebi, aethera praeter errans,
Fulgurat terris, volitatque solers
Ingenii ales.

Limpidos illic sitiens abunde
Delphicos fontes, animumque dulcis
Nectaris Divum recreatus haustu;
Fiuminis instar

Huc ruit praeceps, veteresque cultus
Voce vel risu vehemens refringit;
Aut fluens lenis miscros serenis
Abluit undis.

Cordis insanos fluitantis aestus
Legē componit levioꝛe; remque
Publicam mira moderatur arte
Non prius hausta.

VII

Turbidas mentis varias procellas
 Sedat et motus animosus augur:
 Ludit ac pulchre, catus usque fundens
 Roscida mella.

Arma candoris quid in hoc supernum:
 Nam virum bello reducem trucemque
 Pulchrior vincit mulier potenti
 Rore genarum.

At tuum gemmis diadema textum
 Mille stellarum decoratur auro;
 Inter has, ut sol, medias coruscat
 Vivere somnus.

Vivere est somnus, tua lux amoena
 Splendor Hispanis; Italis pudori;
 Invident Galli; probat Ister auris;
 Mantua jactat.

Pindarus vivis, radias Homerus;
 Dumque vel soccis erit aut cothurnis
 Certa laus, summa quaties superbus
 Sidera fronte.

Ferte verbenas, pueri venusti;
 Ferte vos lauros, hilares puellae:
 Mantuae multo Genium sacrate
 Flore rosisque.

VIII

Tuque, festivas patienter aures
Ludicris nostris adhibens, precamur
Gaudeas felix tenui hac tuarum
Voce sororum. »

Laus Diis cordi; juvat et Minervam,
Quae ratos vatis facit hos triumphos
Inclyti, nutu, feriensque muros
Fortiter hasta.

Illico, mentes cupide faventum
Ictus accendit sacer; atque Barcae
Nomen aeternum recinunt ubique
Omnia circum.

Audiens Noster redivivus, aequas
Comiter grates fidibus Thaliae
Dividit cunctis; avidusque pacis
Rursus ad astra.

Malacae VIII Calendas Junias anni MDCCLXXXI.

